

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

داکتر میر عبدالرحیم عزیز
۰۷ جون ۲۰۱۷

افغانستان خونین

تجاوز امریکا بر افغانستان داخل سال شانزدهمین خود می گردد. در خلال این سال های تجاوز و کشت و خون، حد اقل بیش از ۳۰۰۰ تن از عساکر قوای متجاوز امریکا و ناتو نابود شده اند. آمار رسمی، رقم تلفات مردم ما را تقریباً یک صد و پنجاه هزار نفر تخمین نموده، اما افراد خبیر و غیر وابسته آن را به یک میلیون تن کشته تخمین کرده اند. امریکای متجاوز هنوز هم به تجاوز ادامه می دهد، می کشد و ویران می کند. از فعل و انفعالات اداره ترمپ چنین استنباط می شود که امریکا به این آسانی افغانستان را ترک نخواهد گفت و آماده است که تا یک میلیون افغان دیگر را به هلاکت برساند. کنفرانس تحمیلی دسمبر ۲۰۰۱ بن که تهداب یک دولت فاسد را در افغانستان بنیان گذاری کرد، سر آغاز مصیبت های کنونی بود که برای مدت قابل پیش بینی ادامه خواهد یافت. آیا چیزی به نام "وجدان انسانی" در مغز متجاوزان امریکائی و متحدین اروپائی ناتو سراغ می شود؟ چه وقت امریکا می فهمد که در افغانستان برنده نمی شود؟ شکست در ویتنام و تجربه شکست افتضاح آمیز شوروی هنوز هم می تواند برای امریکا و متحدین آموزنده باشد.

برحسب احصائیه های رسمی، ۵ صد هزار تن نسبت بی امنی و جنگ در سال ۲۰۱۶ از افغانستان فرار کردند. یوناما گزارش داد که حد اقل ۹۰۰۰۰ تن در سه ماه اخیر در افغانستان بی جای و بی خانمان شده اند. حملات

تروریستی، یورش بهاری طالبان با حمایت پاکستان و حامیان عرب و حملات هوایی امریکا و دولت دست نشانده اش زندگی را بر مردم ما سخت تنگ آورده است. دولت ناتوان و مزدور کابل که غرق در فساد و گندگی است، توانائی رزمی خود را از دست داده و هر روز یک منطقه را به نفع طالبان و یا سایر مخالفان می بازدهد.

طوری که به یاد داریم در ماه اپریل دو حادثه ضد بشری در افغانستان اتفاق افتاد: امریکا "مادر بم" ها را بر یکی از محلات ولایت ننگرهار افغانستان پرتاب کرد که ۲۱۶۰۰ پوند مواد منفجره داشت. این بزرگترین بم غیر اتمی بود که در زراد خانه امریکا وجود داشت و امریکا خواست که قوت آتش این بم را آزمایش نموده و نتیجه انفجار آن را ارزیابی نماید. برای پرتاب این بم، افغانستان اشغال شده بهترین محل بود که از جانب زعامت دست نشانده در کابل هم تأیید گردید. امریکا گفت که هدف از پرتاب "مادر بم ها" در هم کوبیدن مواضع داعشیان در افغانستان بود که قبولی این دلیل هنوز هم مورد شک و تردید قرار دارد. امریکا اعلام کرد که به تعداد ۹۴ تن از داعشیان به قتل رسیده اند، لکن منابع مستقل این ادعای امریکا را تا حال تأیید نکرده اند. خبرنگاران اجازه نیافته اند که محل پرتاب "مادر بم ها" را مشاهده نمایند. بنابراین مؤثریت واقعی و تلفات داعشیان ناشی از انفجار "مادر بم ها" هنوز هم مورد بحث اهل خبره است. دقیقاً یک هفته بعد، طالبان فرقه ولایت بلخ را تسخیر نموده و ۱۴۰ عسکر دولت مستعمراتی را کشتند. این در واقعیت یک حمله انتقامی به جواب پرتاب "مادر بم ها" بود که طالبان خواستند به امریکا بفهمانند که نه تنها به آسانی از صحنه بدر نمی شوند، بلکه ضربات خود را کماکان بر نیروهای امریکائی و دولت مستعمراتی وارد می نمایند. طالبان و سایر مخالفان دولت مستعمراتی کمترین وقعی به اخطار ترمپ قایل نشده به جولان خود ادامه می دهند.

نظر به گزارش های رسمی، طالبان در حدود ۴۰ درصد خاک افغانستان را در تصرف خود دارند، می کشند و کشته می دهند. ولایات هلمند، زابل، اورزگان و قندهار محلات زور آزمائی طالبان است. دست دراز طالبان ولایات شمال کشور را تهدید می کند. قندوز تا حال چندین بار دست به دست گشته و امنیت بغلان و پلخمری رو به خرابی می رود. بدخشان که زورگاه "جمعیت اسلامی" است هم در زیر تهدید طالبان قرار گرفته است. هر روزی که می گذرد، بی کفایتی دولت مستعمراتی و ناتوانی قوای اشغالگر ناتو بیشتر آشکار می شود. شاید این هم یک طرح خاینانه داخلی و منطقه ئی دیگری باشد که بگذارند طالبان تاخت و تاز نمایند. آیا نتیجه معاهده امنیتی دو جانبه بین امریکا و افغانستان همین است که مشاهده می کنیم؟ نتایج مصیبت بار عملکرد ناشی از جنایات امریکا، دولت

مستعمراتی و طالبان را مردم بیچاره ما تحمل می کنند. صد ها هزار تن کشته و آواره شده اند. واقعاً که نیرو های متخاصم تا چه اندازه از کشتار مردم ما لذت می برند.

"اداره استخبارات ملی" امریکا گزارش داد که "شرایط امنیتی و سیاسی افغانستان تا سال ۲۰۱۸ خرابتر گردیده و طالبان مناطق بیشتری را متصرف خواهند شد". این گفتار از یک سوء اعلام شکست امریکا تلقی می گردد و از سوی دیگر خطر افزایش جنگ و اعزام نیرو های بیشتر امریکا را بشارت!! می دهد. جریان تجاوز شوروی به افغانستان و نزدیک شدن روز های اخیر شکست وی نشان داد که سوسیال امپریالیسم شوروی با اطمینان از شکست احتمالی اش جنگ را سه برابر شدت بخشید تا ضربات مدهش تری را بر مردم ما تحمیل نماید و ساختار های اقتصادی کشور را منهدم کند تا افغانستان فاتح نتواند به آسانی کمر راست نماید. ما شاهد عین روش امریکا در افغانستان اشغال شده هستیم. حملات هوایی امریکا بر شهر ها و قصبات کشور نه به خاطر جلوگیری از پخش نفوذ طالبان است، بلکه به منظور محو کامل مورال مردم کشور است که نتوانند زندگی راحتی داشته باشند. امریکا به اشغال افغانستان ادامه خواهد داد، ولی با وجود ارسال هزار ها عسکر دیگر، هیچگونه پیروزی نصیبش نخواهد شد. ده ها "غنی" و "عبدالله" فاسد و بی عزت خواهند آمد و خواهند رفت، مگر سرانجام شکست و ذلت متوجه نیرو های اشغالگر و دست نشانندگان داخلی خواهد گردید. اشغالگران باید بدانند که تداوم تجاوز، دادن اعتبار بیشتر به طالبان است که می خواهند من حیث "نیروی مقاومت ملی" در صحنه سیاسی افغانستان اظهار وجود نمایند. یکی از نتایج تجاوز امریکا هم همین است که به گروه سیاه اندیش طالبان عمدی یا سهوی چنین اعتبار را بخشیده اند.

ما شاهد خونریزی دیگری در اخیر ماه می بودیم. تروریست ها و یا شاید یک قدرت جهانی انفجار روز ۳۱ می را در ناحیه "وزیر اکبر خان" خلق کردند که نظر به گفتار "غنی" رئیس جمهور دولت مستعمراتی کابل ۱۵۰ تن کشته و صد ها تن دیگر زخمی شدند. نوع انفجار در نوع خود در شهر کابل بی نظیر بود که از عهده یک تروریست عادی بر نمی آید. ناحیه وزیر اکبر خان" یکی از امن ترین محلات در کابل محسوب می شود که بیشترین سفارت خانه ها و منازل مسکونی ارکان دولت را در خود جای داده است. باز هم در این جا قتل عام مردم خود را به چشم سر می بینیم. غنی و عبدالله به جمله پردازی های عوام فریبانه و قفلله گلو اکتفاء کردند. دولت مستعمراتی تا حال مردم ما را آگاه نساخته است که چطور تروریست یا تروریست ها توانستند از دروازه های امنیتی عبور نموده و فاجعه بیافرینند. اگر توطئه هر چقدر هم که پیچیده باشد، دولت مستعمراتی کابل مقصر اصلی

است که نمی تواند امنیت کشور و مردم را تأمین نماید. چرا دولت مستعمراتی نمی تواند که پرده از روی ابهامات این توطئه بردارد؟ مردم محلی از حمله درون و یا راکت صحبت می نمایند که باعث کشتار روز ۳۱ می گردید. مردم سؤال می کنند که آیا این فاجعه ربطی با سفر ترمپ به عربستان سعودی دارد و یا این که تضاد های درونی ناتو نقشی در این انفجار داشته است؟ اگر شبکه حقانی و پاکستان مقصران اصلی اند، دولت مستعمراتی چه جوابی به پاکستان خواهد داد؟ این سؤالات نزد مردم ما که قربانیان اول این حادثه ضد بشری اند برای همیشه باقی خواهند ماند مگر این که به سؤالات شان پاسخ قناعت بخش ارائه گردد.

کشتار تا مدت مدیدی در افغانستان ادامه خواهد یافت. به هر اندازه ای که نیرو های اشغالگر به شکست حتمی نزدیک می شوند، به همان اندازه درنده خوئی شان افزایش می یابد. کشتار و ویرانی تا روز اخیر زوال تجاوزگران ادامه خواهد یافت و افغانستان سال های دیگر خونین باقی خواهد ماند.